

Beregning af Skibe; men eftersees § 6, er det ikke klart, hvor Meget eller hvor Lidet af den, der skal gaa ud. Jeg har imidlertid opfattet det saaledes, at det er fire af Stykkerne deri, nemlig 2bet, 3die, 4de og 5te Stykke; men derved bliver det rigtig nok noedvendigt, naar Andringsforslaget vedtages, at foretage Forandringer ved 3die Behandling. Forhandlingen over dette Ufsnit er aabnet; den aerede Ordsfører har Ordet.

Ordsføreren (Magen): Det første Andringsforslag under Nr. 35 angaar Papirtolden. Der er jo foregaaet dels en forandret Postering af denne Told i Lovforslaget, dels en Nedsættelse af Tolden under Position 110 fra $2\frac{1}{2}$ Sk. til 4 Dre. Det er den sidste Forandring, som vi ikke have været visse paa at kunne gaa med til, og vi ere derfor blevene staaende ved at nedsætte Tolden til $4\frac{1}{2}$ Dre, hvilket alligevel er en Nedsættelse af det Bestaaende, thi ganske vist ville Papirfabrikanterne faae en Fordel derved, at noget af det Papir, der tidligere var under den lavere Sats, er rykket op under den høiere; men hvor meget det vil udgjøre, og om det vil komme Alle tilgode, er Noget, der ikke er blevet oplyst, saa at vi ikke kunne tage Hensyn dertil. Dertil kommer, at ganske vist er Kul givet fri, og det vil komme Papirfabrikanterne tilgode; men naar der desuden er sagt i Motiverne, at en Mængde Hjelpestoffer er givet fri, turde det være noget fyldig sagt, thi i Virkeligheden er det kun nogle enkelte af disse, med Hensyn til hvilke Papirfabrikanterne blive bedre stillede, og paa den anden Side have vi ment, at vi ikke burde gaa videre end til en Nedsættelse af $\frac{1}{2}$ Dre pr. Pd. navnlig i Betragtning af, at Papirfabrikationen hører til dem, som vi maa værge mod Udlændets Overproduktion. Det er i det Andragende, der er trykt under Nr. 8, staaende paavist, hvorledes efter Omstændighederne Papirfabrikanterne i Udlændet ville være vel tjente med at kunne frembringe Overproduktion, som de saa kunne sælge til saa billige Priser her i Landet, som vore egne Fabrikker ikke kunne bestaa med, og derfor have vi ment, at det vilde være rigtig at støtte vor egen Fabrikation og derved væsentlig sikre os en regelmæssig Forsyning fremfor at være afhængig af Udlændets Overproduktion, og af Hensyn dertil, fordi denne Fabrikation hører til dem, hvorved Udlændets Overproduktion kommer i Betragtning, have vi været ængstelige ved at gaa længere ned end til $4\frac{1}{2}$ Dre. — Andringsforslaget under Nr. 36, der er stillet af et Mindretal, skal jeg foreløbig forbigaa. — Andringsforslaget under Nr. 37 er ikke af finantsiel Betydning, men kun stillet for at forhindre, at den høie Told paa Silke skulde friste Nogen til her at anlægge Silkefabrikker, og vi saa bagefter skulde være udsatte for at skulle beskytte

dem. Det er Positionen „Silke, raa, samt Krads-silke“, en Position, som ikke har givet Indtægt og ikke vil give Indtægt; men Forslaget er, som sagt, blot stillet for Sikkerheds Skyld, for at forhindre Fristelsen til at begynde en Produktion, som ikke er ønskelig. — Med Hensyn til Andringsforslaget under Nr. 38 skal jeg foreløbig overlade det aerede Mindretal Ordet, og dernæst skal jeg gaa over til Andringsforslaget under Nr. 39. Der er for det første foreslaaet en høiere Told paa Handster end den, som Regjeringen har foreslaaet. Regjeringen har noiedes med en Told af 70 Dre pr. Pd. af Handster. Vi have derimod ment, at der kan være Grund til at gaa høiere og sætte en Told paa 1 Kr. 20 Dre i Betragtning af, at her er Spørgsmaal om en Beskyttelse for Handstefyning, som navnlig beskæftiger en hel Del Kvinder, hvis Arbeidsomraade vi ikke have villet være med til at indskrænke. Denne Forhøielse er i Overensstemmelse med Handstefmagernes Andragende, og denne Beskyttelse er endda ikke saa høi som Beskyttelsen efter den bestaaende Ordning. Vi have i Serbeleshed fundet Grund dertil i den Betragtning, at Handster ogsaa maa betragtes som en Luxusartikel, ialtsald da Læderhandster, saa at der ikke er Grund til af Hensyn til Forbrugerne at flaa af. — Hvad dernæst Jodtøi angaar, har Regjeringen foreslaaet en Told af 70 Dre pr. Pd., og Flertallet af Udvalget har foreslaaet her at gaa høiere, nemlig til 1 Kr. pr. Pd. Det er nu langtfra saa Meget, som Skomagernes have ønsket, idet de jo i deres Andragende, som er omtalt i Fællesrepræsentationens Skrivelse, endogsaa have ønsket at faae en Told paa 1, 2 og 3 Kr. pr. Pund. Vi have ment, at der vel var Grund til at forhøie Beskyttelsen fra 70 Dre til 1 Kr., fordi det vistnok er en Kjendsgjerning, at der indføres en stor Mængde fremmed Jodtøi, og den bestaaende Beskyttelse altsaa ikke kommer i Betragtning til at værne om vort eget Haandværk. Her er det samme Forhold med Arbeidslønnen; den tydske Arbeidsløn er 11 Kr. 59 Dre, vor 12 Kr. 31 Dre, og der er ingen Grund til, at det tydske Støt skal kunne indføres her, underbyde vore egne Haandværkere, trykke Prisen for dem, fordi Arbeidslønnen i Tydskland er lavere end hos os. Jeg skal derfor paa det Flertals Vegne, som har stillet Underandringsforslaget, anbefale Thinget at yde Skomagernes den Beskyttelse, som det har forekommet os, at de med Rette kunne gjøre Krav paa. — En anden Andring i Henseende til Buntmagerarbejde er foranlediget ved Andragendet under Nr. 40 fra Oidermanden for Buntmagerne, hvori han, som det forekommer os, med gode Grunde oplyser, at Buntmagerne ere uheldigt stillede i Henseende til Tolden, navnlig for Muffer og Stindfaaber, da de i Virkeligheden maa give en høiere Told af